

Jeg mener, at Kontrolvanskelighederne vil blive meget store, og fordi der er en Mulighed for, at man vil kunne erstatte Benzinen som Drivkraft med andre Stoffer. Dette gør, at en saa betydelig Afgift som den, der her lægges paa Benzinen, vil faa et vist Usikkerhedspræg over sig. I Lovforslaget er der gjort, hvad jeg mener der kunde gøres, for at afbøde Vanskelighederne, men jeg er alligevel ikke uden Betænkkeligheder ved Forslaget, som det foreligger. Jeg fremsætter det imidlertid i Henhold til den almindelige Ordning, der er truffet med Hensyn til Motorafgifterne.

Saaledes som Lovforslaget oprindelig forelaa i Folketinget, var det ledsaget af et Forslag om Afgift af Gummiringe. Denne Afgift havde jo en betydelig mere stabil Karakter, og dens Provenu var mere sikkert, end Provenuet af Benzinafgiften som Følge af de Forhold, jeg har nævnt, kan være. Men Resultatet af Behandlingen i Folketinget blev, at man skød Gummiafgiften til Side og forøgede den foreslaaede Afgift af 6 Ø. pr. Liter Benzin til 7 Ø. pr. Liter; og det er altsaa i denne Skikkelse, Lovforslaget her foreligger.

Jeg nævnte de store Vanskeligheder med Hensyn til Erstatningsstoffer for Benzin, og hertil kommer saa Vanskelighederne ved nærmere at bestemme Begrebet Benzin. Definitionen findes i Lovforslagets § 1, 2det Stykke: „Ved Benzin forstaaes i denne Lov Petroleumsbenzin (herunder samtlige Fraktioner af raa Petroleumsbenzin) samt Blandinger af Petroleumsbenzin og tilsvarende Tjærestillater.“ Men Teknikken er jo meget livlig paa dette Omraade, og den vil neppe blive mindre livlig, efter at denne høje Afgift er indført; derfor er det nødvendigt at holde Døren aaben for Ændringer i Definitionen af, hvad der skal forstaaes ved beskatningspligtig Benzin. Hertil sigter Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, 2det Punktum: „Der kan ved Anmærkning paa Finansloven, første Gang paa Finansloven for Finansaaret 1928—29, fastsættes ændrede Bestemmelser om, hvilke Arter af Mineralolieprodukter og Destillater af Tjæreprodukter og lignende der skal betragtes som afgiftspligtig Benzin.“ Jeg har ikke ment det rigtigt her, hvor det drejede sig om en saa betydelig Afgift, at overlade det ganske til administrativ Afgørelse, hvad der til enhver Tid skal forstaaes ved Benzin, som er underkastet Beskatning, og der er derfor herigennem draget Omsorg for, at Lovgivningsmagten, saa snart Definitionen skal forandres, kan faa et Ord med at sige i Sagen.

Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt at paalægge en Afgift af Benzin, der indføres her til Landet; der maa ogsaa vedtages Bestemmelser, som tager Sigte paa Fabrikation af Benzin her i Landet. En saadan Fabrikation finder ikke Sted her for Tiden; men § 2 indeholder den Regel, at Fremstilling af indenlandsk Benzin kun maa finde Sted mod forudgaaende Tilladelse fra Finansministeren og mod Betaling af den Afgift, som er fastsat i § 1 for her til Landet indført Benzin.

Benzinafgiftens Formaal er jo at skaffe Dækning for det Vejslid, som Automobilerne forarsager, i Forbindelse med den Afgift, der i øvrigt hviler paa Motorvogne, og i god Overensstemmelse med dette Hovedsynspunkt er det, man saa vidt muligt søger at fritage den Benzin, der ikke kommer til at virke vejslidende, men anvendes paa anden Maade; Bestemmelserne herom indeholdes i § 5. For det første er der forskellige almindelige Bestemmelser om Lettelser for Benzinhandelen, hvorefter Benzin, der genudføres til Udlandet, og Benzin, som af danske eller fremmede Skibe medbringes fra Udlandet til Brug om Bord, samt endelig Benzin, der medbringes af danske eller udenlandske Motorkøretøjer til Brug som Motorbrændsel, bliver skattefrie, som den jo ogsaa bør være det, naar Talen er om et vist Kvantum. Men saa kommer vi til forskellige vanskeligere Bestemmelser med Hensyn til Afgiftsfritagelse. Disse Bestemmelser findes i § 5, Stk. 2, og gaar ud paa, at der kan indrømmes Afgiftsfritagelse eller Tilbagebetaling af erlagt Afgift for Benzin, som benyttes til Jernbanemotorkørsel, til Motorer i Flyvemaskiner og i Staten tilhørende Fartøjer eller til anden teknisk Brug end Motordrift. Endvidere vil der efter Stykke 3 blive stillet Beløb til Raadighed for Landbrugsministeren, som kan tjene til Tilbagebetaling af Benzinafgiften, for saa vidt Benzinen er benyttet til Motorer i Fiskerfartøjer, og dernæst kan der paa nærmere af Finansministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder fastsætte Betingelser indrømmes Sammenslutninger af Ejere eller Brugere af Fartøjer Tilbagebetaling af erlagt Afgift af den Benzin, som anvendes til Motordrift i de under Sammenslutningen hørende Fartøjer under disses Benyttelse i erhvervsmæssigt Øjemed. Det ses, at man her har taget Sigte paa omtrent al Anvendelse af Benzin i erhvervsmæssigt Øjemed, som ikke falder ind under, hvad det er Lovens Hensigt at beskatte, nemlig den Benzin, der anvendes til Motordrift paa vore Veje. Det er imidlertid ganske klart, at hele dette